

Mfv.I.10.441/2015/5.

A Kúria a dr. Paróczai Endre ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Nagy Gabriella ügyvéd által képviselt alperes ellen munkáltatói felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 4.M.346/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Balassagyarmati Törvényszék 2.Mf.20.031/2015/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Balassagyarmati Törvényszék 2.Mf.20.031/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s

A felperes 2002. augusztus 21-étől állt az alperes, illetve annak jogelődje alkalmazásában. 2010-ben került a termelésvezető mellé asszisztens munkakörbe.

2013. június 21-én a felettese négy szemközti beszélgetésre hívta a felperest, ahol közölte, hogy a belépőkártyájával történő be- és kilépési időpontokat tévesen rögzítette három alkalommal, ezért a munkáltató közös megegyezéssel megszünteti a jogviszonyát. A felperes válasza szerint, mire összepakol és a jogviszonyt megszüntető irat megjön V-ról, akkor aláírja, ellenkező esetben erre nem fog sor kerülni. Mivel a munkáltató nem küldte meg a kívánt iratot, a felperes a munkahelyéről távozva a házi orvoshoz ment, aki 2013. június 24-étől betegállományba vette, amely 2013. augusztus 28-áig tartott.

A felperes 2013. június 24-én hétfőn közölte T.Gy.-vel, hogy a közös megegyezést nem írja alá, és táppénzes állományban van. 2013. augusztus 28-án bevitte a „táppénzes papírjait”, majd a munkáltató utasítására 2013. augusztus 29-én felkereste az üzemorvost, és szeptember 2-án munkára jelentkezett.

Ezen a napon felperes munkaviszonyát az alperes felmondással megszüntette. Ennek indokolása szerint „A munkáltatónál a hatékony munkaszervezési irányelveknek megfelelően a felperes által jelenleg betöltött asszisztensi munkakör megszüntetésre kerül. A felperes

által korábban ellátott feladatok a munkaszervezet átalakításával más munkakörökbe kerülnek".

A felperes felülvizsgálati kérelemmel is érintett keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.346/2013/16. számú ítéletével kötelezte az alperest a felperesnek felmentési időre járó 3 napi távolléti díja megfizetésére kamatával, egyebekben a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítás anyagává tette a peres felek által csatolt okiratokat, személyesen meghallgatta a felperest, illetőleg tanúmeghallgatást foganatosított. Ennek alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperes táppénzes állománya alatt a perben igazolt tényleges tevékenységeit, melyek a munkakörét képezték, szétosztották azokat átvette a raktár, illetve a munkaügy. A felperes asszisztens munkakörének megszüntetését követően helyére új munkavállaló felvételére nem került sor.

Nem volt bizonyított, hogy a felperes jogviszonyának megszüntetéséhez T.Z.-val való konfliktusa vezetett, illetve hogy ezen személy bosszújának volt következménye a felmondás.

Az elsőfokú bíróság utalt a 2012. évi XXII. törvény (Mt.) 65. §-ának (1) bekezdésére, 66. §-ának (1) és (2) bekezdésére, 69. §-ának (1) bekezdésére, 70. § (1) és (3) bekezdésére, és a 82. §-ában rögzítettekre.

A felperes által igényelt 3 nap felmondási időre ki nem fizetett távolléti díjról megállapította, hogy az a felperest megilleti, és napi bruttó 8.000 forinttal számolva 24.000 forint és annak kamata megtérítésére kötelezte az alperest.

A Balassagyarmati Törvényszék 2.Mf.20.031/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében helybenhagyta. A felperest perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az erre alapított döntése is megfelel az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseknek, ezért azt a bíróság helyes indokainál fogva helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése és 254. §-ának (3) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes fellebbezésében

előadottakkal szemben az elsőfokú bíróság vizsgálta azt, hogy a felmondás oka valós volt-e. Erről megállapította, hogy a felperes munkakörét megszüntették, az alperesnél az átszervezés megvalósult, a feladatok szétosztása ténylegesen megtörtént, így a felmondás oka valós volt.

A felperes nem tudta az elsőfokú eljárásban állítottakat bizonyítani, nem igazolta, hogy T.Z. és közte fennállt szakmai, illetve személyes konfliktusból eredő bosszú, illetve bizalomvesztés eredményezte a felmondást.

Alaptalan azon felperesi előadás, miszerint nem asszisztens munkakört töltött be. Az elsőfokú eljárásban ilyen irányú hivatkozást nem tett, sőt az ügyben megtartott tárgyaláson maga nyilatkozott úgy, hogy a munkaköre asszisztens volt.

A felperes felülvizsgálati kérelme az eljáró bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezésére, és a keresetnek megfelelő döntés meghozatalára irányult az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A felperes a tényállás ismételt részletes ismertetését követően az Mt. 64. §-ának (2) bekezdésére hivatkozott. Álláspontja szerint bizonyított tény, hogy az alperes a munkaviszonyt - az állítólagos beléptetői „manipuláció” miatt - előbb közös megegyezéssel akarta megszüntetni. Nem hagyható figyelmen kívül e körben T.GY. tanú vallomása. E szerint „írásbeli figyelmeztetésre gondoltam, hogy azt rendezzük le, ... én a magam részéről elégségesnek tartottam volna az írásbeli figyelmeztetést”. „Vácról azt a tájékoztatást kaptam, talán L.P.B. közölte velem, hogy a cég közös megegyezéssel kívánja megszüntetni a felperes munkaviszonyát”.

A felmondás indoka a munkavállalónak felróható, olyan magatartás lehet, ami a munkáltató részéről bizalomvesztéshez vezet. Ennek súlyát, jelentőségét a munkáltató köteles bizonyítani. Abban az esetben, amikor a felmondás oka a bizalomvesztés, azt nem lehet átszervezésre átminősíteni.

Ehhez képest az egyébként jogszerű felmondás is jogellenessé válik abban az esetben, ha bizonyítottan a rendeltetésével össze nem férő célból, esetleg ártási szándékkal, bosszúból, zaklatásszerűen gyakorolták, illetve ilyen eredményre vezethet. Ezért a munkáltatói felmondás jogellenességét a bíróság ilyen esetben is megállapítja.

Az Mt. 45. § (1) bekezdése szerint a munkaszerződésben a feleknek meg kell állapodniuk a munkavállaló alaphatéban és munkakörében. Az alperes felmondása asszisztens munkakörre vonatkozott, ilyet pedig - hivatalosan - az alperes nem töltött be. A munkaköre tartalmi elemeit a munkaköri leírás nem határozta meg, ténylegesen

„dokumentumkezelést” végzett.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében utalt az MK. 95. számú állásfoglalás III. és IV. pontjában rögzítettekre is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezésével.

Hivatkozása szerint az elsőfokú eljárásban részletes bizonyítási eljárás folyt le, ennek eredményeként került megállapításra, hogy a munkáltató „szűrőpróba-szerű” ellenőrzéseket folytatott le, és több esetben talált a felperes munkaidő-nyilvántartásában hiányosságokat. Azt követően, hogy a munkavállaló nem fogadta el a munkaviszony megszüntetését, az alperes felmondást nem gyakorolt a munkaidő igazolások adataira, illetve a felperes magatartására tekintettel. Az alperes azért szüntette meg a jogviszonyt, mert a felperes által betöltött asszisztens munkakört felszámolta, és az általa korábban ellátott feladatokat más munkakörökbe helyezte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 275-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.

A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Így kizárólag azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálhatóak, amelyek tekintetében a konkrét jogszabályhelyet és a jogszabálysértés módját is megjelölték. Az MK. 95. számú állásfoglalásra hivatkozás jogszabálysértés alátámasztására nem volt alkalmas, mivel az nem tekinthető jogszabálynak.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében az Mt. 64. § (2) bekezdésének téves alkalmazását panaszolta. Ezen rendelkezés szerint a megszüntetés okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie. A jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja.

Nem volt jogszabálysértés megállapítható ezen törvényi rendelkezésre figyelemmel. Az alperes egyértelműen indokát adta a

jogviszony megszüntetésnek amikor rögzítette, hogy „az Ön által jelenleg betöltött asszisztensi munkakör megszüntetésre kerül. Az Ön által korábban ellátott feladatok a munkaszervezet átalakításával más munkakör/ök -be kerülnek”. A jelen eljárásban annak nem volt jelentősége, hogy a felperes által el nem fogadott közös megegyezéssel javaslatot követően az alperes a felmondás mellett döntött.

A felperes az Mt. 45. §-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértését is állította hivatkozva arra, hogy az eljárás során a felperes munkakörét nem tisztázták. Ezzel szemben a bíróságok széleskörű bizonyítást folytattak le ennek meghatározása és a feladatok szétosztásának valósága körében.

A felperes maga nyilatkozta, hogy „2010-ben kerültem át T.GY. termelési vezető mellé a felmondás kiadásakor is fennálló asszisztensi munkakörbe” (jegyzőkönyv, 3. oldal utolsó bekezdés). T.Z. előadását, miszerint a felperes asszisztens volt, akinek a munkakörébe tartozó feladatok szétosztásra kerültek és ebbe a munkakörbe új munkavállaló felvételére nem került sor, a felperes nem cáfolta (jegyzőkönyv, 5. oldal 1., 6., 7. bekezdés). Az eljárás során csupán azt adta elő, hogy az asszisztensi munkaköréről nem volt munkaköri leírása (jegyzőkönyv, 6. oldal 3. bekezdés), de azt nem állította, hogy az ellátandó feladatokkal nem volt tisztában, vagyis nem tudta, hogy asszisztensként milyen tevékenységet kell végeznie.

A felülvizsgálati kérelem a Pp. 206. §-ában foglaltak megsértését nem állította, így a megállapított tényállás nem volt vizsgálat tárgyává tehető.

A felperes állította, hogy bosszúból került sor a jogviszonyának megszüntetésére, azt T.Z.-val való rossz kapcsolata eredményezte. A felülvizsgálati kérelemben azonban az Mt. 7. §-ában foglaltak megsértését nem jelölte meg, így a felülvizsgálati eljárásnak nem képezhette tárgyát ezen felperesi hivatkozás sem. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. március 9.

**Dr. Tallián Blanka s.k.a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő